

Smlouva o právních otázkách se Slovinskem (2001/2004)

Smlouva mezi Svatým stolcem a Slovinskou republikou o právních otázkách

Svatý stolec a Slovinská republika

berouce v úvahu dohodu podepsanou pro znovunavázání diplomatických styků,

odvolávající se, Svatý stolec na dokumenty II. vatikánského koncilu a na normy kanonického práva, Slovinská republika na normy Ústavy, zvláště pak na články č. 7 a 41 o náboženské svobodě a svobodě myšlení,

vědomy si významu lidských práv a odvolávající se obzvláště na uznávané mezinárodní principy týkající se svobody myšlení, svobody svědomí a svobody náboženské,

uznávající staleté historické vazby mezi katolickou církví a slovinským lidem,

se společně dohodly takto:

Článek 1

Svatý stolec a Slovinská republika znovu potvrzují, že katolická církev a stát jsou, každý ve svém řádu, nezávislí a samostatní, a zavazují se k plnému respektování této zásady ve svých vzájemných vztazích a ke spolupráci pro podporu osoby a společného dobra.

Katolická církev vyvíjí ve Slovinské republice svou činnost v plné svobodě podle s norem kanonického práva a v souladu s právním řádem Slovinské republiky.

Článek 2

Slovinská republika uznává právní subjektivitu Katolické církve.

Slovinská republika též uznává právní subjektivitu všech teritoriálních a personálních církevních institucí se sídlem ve Slovinské republice, které mají tuto subjektivitu podle norem kanonického práva. Církevní orgán je povinen o tom zpravit příslušné státní orgány, aby je zaevidovaly.

Článek 3

Právní řád Slovinské republiky zajišťuje Katolické církvi svobodu kultu, výuky náboženství a dalších aktivit. Příslušný orgán Katolické církve oznámí se zachováním právního řádu Slovinské republiky příslušnému orgánu státu mimořádné liturgické aktivity a další veřejná církevní shromáždění (poutě, procesí, setkání).

Článek 4

Je výhradním právem příslušného církevního orgánu zřizovat, měnit a rušit církevní struktury, především církevní teritoriální jednotky (arcidiecéze, diecéze, apoštolské administratury, teritoriální a personální prelatury a opatství), kláštery, farnosti, instituty zasvěceného života a společnosti apoštolského života.

Žádná z diecézí katolické církve ve Slovinské republice nebude mít území mimo hranice Slovinské republiky a žádná část území Slovinské republiky nesmí náležet diecézi, jejíž sídlo se nachází mimo území Slovinské republiky.

Článek 5

Katolické církvi přísluší obsazovat církevní úřady v souladu s kanonickým právem.

Jmenování, přijímání rezignace a odvolání biskupů přísluší výhradně Svatému stolci.

Článek 6

Katolická církev ve Slovinské republice a její právnické a fyzické osoby mohou svobodně komunikovat a udržovat kontakty se Svatým stolcem a navzájem mezi sebou bez jakýchkoliv překážek.

Mohou též svobodně navazovat vztahy a spolupracovat s dalšími biskupskými konferencemi, dalšími církevními organizacemi, dalšími organizacemi a právními osobami, ve vlasti i v zahraničí.

Článek 7

Katolická církev má plnou svobodu k provozování sdělovacích prostředků a má stejně jako ostatní právnické osoby ve Slovinské republice možnost přístupu do všech veřejných sdělovacích prostředků.

Článek 8

Právnické osoby katolické církve mohou v souladu s právem Slovinské republiky zakládat sdružení.

Slovinská republika uznává právo věřících vytvářet sdružení v souladu s předpisy a cíli definovanými kanonickým právem a svobodně vykonávat veřejné aktivity. Občanskoprávní aspekty aktivit vykonávaných takovými sdruženími budou upraveny příslušnými předpisy slovinského práva.

Právnické osoby katolické církve mohou zřizovat nadace, působící v souladu se zákony Slovinské republiky.

Článek 9

Právnické osoby katolické církve se sídlem ve Slovinské republice mohou, v souladu se zákony Slovinské republiky, nabývat, vlastnit, užívat a zcizovat movitosti i nemovitosti a mohou získávat i odmítat vlastnická práva a další věcná práva.

Článek 10

Katolická církev má v souladu se zákony Slovinské republiky a podle předpisů kanonického práva právo zakládat a provozovat školy jakéhokoliv řádu a stupně, internáty a koleje i ostatní vzdělávací a výchovná zařízení.

Stát bude subvencovat střediska uvedená v předchozím odstavci podle stejných měřítek, jaká jsou používána pro jiné podobné soukromé instituce.

Žáci a studenti těchto středisek požívají stejného právního postavení jako studenti veřejných vzdělávacích středisek.

Článek 11

Příslušné orgány církví a státu budou spolupracovat při uchování a ochraně památek a dalších kulturních statků, jakož i archívů, jež jsou v majetku církve.

Článek 12

Ve Slovinské republice je zaručeno úplné dodržování náboženské svobody pro osoby v nemocnicích, v pečovatelských domech, ve vězeních a v dalších institucích, jejichž obyvatelé mají ztížen volný pohyb.

Katolická církev, v souladu s příslušnými zákony v této věci, má v takovýchto institucích právo provádět pastorační aktivity.

Článek 13

Charitativním a sociálním církevním institucím a organizacím, zabývajícím se dobročinností a sociální solidaritou v souladu se zákony Slovinské republiky, se v oblasti úlev, pomoci a dalších pomocných opatření dostane stejného zacházení jako podobným humanitárním organizacím působícím v zemi.

Článek 14

Svatý stolec a Slovinská republika se zavazují řešit společnou dohodou, diplomatickou cestou, pochybnosti nebo těžkosti, které mohou vzniknout při výkladu a aplikaci ustanovení této smlouvy.

Svatý stolec a Slovinská republika se zavazují pokračovat v jednáních ohledně všech otevřených otázek, které nejsou předmětem této smlouvy, se snahou o jejich pokojné řešení.

Článek 15

Tato smlouva bude ratifikována podle procedurálních předpisů smluvních stran a vstoupí v platnost v okamžiku výměny ratifikačních listin

Podepsáno v Lublani dne 14. prosince 2001 ve dvou vyhotoveních, každé v italském a slovinském jazyce, přičemž obě znění jsou autentická.

za Svátý stolec
+ Jean-Louis Tauran
titulární arcibiskup teleptenský
sekretář pro vztahy se státy

za Slovinskou republiku
Dimitrij Rupel
ministr zahraničí

*Tuto smlouvu, kterou jsme důkladně prohlédli a sbledali shodnou s naší vůlí, schvalujeme a ratifikujeme. Na osvědčení této skutečnosti podepisujeme tuto ratifikační listinu a přikazujeme, aby byla opatřena naší pečeti. Dáno v Římě u sv. Petra dne 26. května 2004, v dvacátém šestém roce našeho pontifikátu.
Jan Pavel II.*